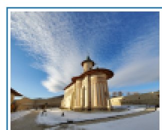
Advertorial

Construit de Ștefan cel Mare acum 500 ani, ansamblul Mănăstirii Tazlău restaurat de o asociere de firme ieșene (P)

18.01.2024 07:15:00

GALERIE **Foto**

Una dintre cele mai frumoase ctitorii ale lui Ştefan cel Mare, Mănăstirea Tazlău, cu biserica „Nașterea Maicii Domnului", se numără printre cele mai valoroase monumente din judeţul Neamţ. Biserica „Nașterea Maicii Domnului" restaurată de Societatea IASICON S.A. se pregătește de inaugurare după ample lucrări de restaurare care au fost recepționate în luna decembrie 2023.

Ansamblul Mănăstirii Tazlău a fost restaurat în perioada 2018-2023, în cadrul proiectului „*Restaurarea și valorificarea turistică și culturală a Ansamblului Mănăstirii Tazlău, județul Neamț*", finanțat în cadrul programului POR 2014-2020.

Restaurarea propriu-zisă a fost realizată de asocierea firmelor **IASICON SA** și **CONSTRUCȚII UNU SA**, în care lider a fost compania IASICON SA, reprezentată prin Director General - ing. Titel Sinescu.

Lucrările ample de conservare și restaurare la Ansamblul Mănăstirii Tazlău din județul Neamț au fost îndrumate de directorul tehnic al societății IASICON SA - **ing. Gheorghe Băean** și de managerul de proiect - **ing. Sebastian Todică** și a presupus **consolidarea și protejarea a cinci clădiri monumente istorice** ce fac parte din ansamblul Mănăstirii Tazlău, și anume: **Biserica „Nașterea Maicii Domnului**", **Casa Domnească** (aflată în prag de colaps la momentul începerii lucrărilor de restaurare), **Turnul clopotniță**, **Turnul de apărare** și **Zidul de incintă**.

Astfel, toate aceste clădiri monumente istorice și-au recăpătat aspectul pe care-l aveau încă de pe vremea lui Ștefan cel Mare.

Principalele lucrări de conservare și restaurare

Lucrările de conservare și restaurare din cadrul proiectului au presupus:

- realizarea de drenuri în jurul construcției pentru îndepărtarea infiltrațiilor de apă de la nivelul fundațiilor;
- consolidarea zidurilor;
- refacerea integrală a șarpantei din lemn;
- stoparea igrasiei și protejarea împotriva umezelii;
- decaparea tencuielilor groase;
- curățarea zidăriei de piatră de râu și injectare goluri;
- rostuirea zidăriei din piatră a paramentului cu mortar de var fluid hidraulic și praf de marmură;
- înlocuirea tâmplăriei existente;
- restaurarea elementelor decorative ale fațadei: brâiele duble din cărămidă cioplită la rotund, tencuite cu var - nisip, profilele decorative din cărămidă tencuită așezată în “dinți de fierăstrău”, soclul profilat, ocnițele;
- înlocuirea învelitoarei actuale cu una din cupru preoxidat;
- restaurarea frizei decorative;
- înlocuirea pardoselii interioare cu una din piatră naturală cu inserții din alabastru, și introducere sistem de încălzire în pardoseală;
- refacerea trotuarelor din dale de calcar și a treptelor de acces din piatră de talie;
- restaurarea componentelor artistice (pictură interioară biserică).

Marile provocări din perioada de execuție

Principalele provocări din cadrul acestui proiect a fost starea avansată de degradare a ansamblului. Faţă de expertiza realizată iniţial, pe parcursul derulării lucrărilor au apărut o serie de lucruri noi care nu au putut fi prevăzute și tratate inițial, printre care un subsol inundat, pereţi care erau mai deterioraţi decât s-a crezut iniţial, Casa Domnească în sine era o ruină şi a trebuit, practic, să fie reconstruită.

Istoria ansamblului Mănăstirii Tazlău

Ctitorie ștefaniană, biserica Mănăstirii Tazlău, cel mai important edificiu din cadrul ansamblului Mănăstirii Tazlău a fost începută la 4 iulie 1496 și finalizată în anul următor, la 8 noiembrie 1497. Peste secole, în șirul marilor ctitori ai așezământului s-au numărat Petru Rareș, Alexandru Lăpușneanu, Ion Vodă cel Viteaz, Petru Șchiopu, Aron Vodă și mulți alții.

De-a lungul celor peste cinci secole de existență, clădirile monument istoric din cadrul Ansamblului Mănăstirii Tazlău au cunoscut în mai multe etape modificări, extinderi, restaurări și reparații.

Datorită trecerii timpului, a cutremurelor severe suportate, dar și a numeroaselor intervenții și modificări efectuate în timp, clădirile ansamblului au ajuns într-o stare avansată de degradare necesitând urgent intervenții de consolidare și restaurare.

Din punct de vedere architectural biserica Mănăstirii de la Tazlău este construită după un plan treflat cu zonele laterale rotunjite, dar de mici dimensiuni, în comparație cu absida alungită a altarului.

Aceasta dispune de contraforturi la pronaosul evidențiat printr-un decroș, la abside și în colțurile pridvorului adăugat la sfârșitul secolului al XVI-lea, în timpul Movileștilor.

La exterior, decorația bisericii este realizată prin două rânduri de ocnițe aflate sub cornișă și un rând de firide alungite care înconjoară biserica pe toată

înalțimea fațadelor.

Asemeni unei fortărețe, biserica Mănăstirii Tazlău a fost înconjurată cu ziduri de piatră, prevăzute cu metereze și contraforturi la exterior. În anul 1514, biserica a fost predată de cetele secuiești, iar spre sfârșitul secolului al XVII a fost închinată către patriarhiile din Constantinopol și Ierusalim, urmând perioada sa de decădere economică și spirituală.

Domnitorul Petru Rareş a construit turnul-clopotniță de la intrare și a refăcut stricăciunile pricinuite Mănăstirii Tazlău de-a lungul timpului, aducând-o la starea ei inițială. Alexandru Lăpușneanu a construit pridvorul din pronaus, iar Ieremia Movilă a așezat o ușă lucrată în lemn de arin în anul 1596 “de către un Cozma Maistrul”.

În anul 1711, Constantin Mavrocordat o închină Muntelui Sinai, iar din anul 1835, Mănăstirea Tazlău devine parohie.

La mijlocul sec. al XVII-lea, arhimandritul Zaharia, a construit palatul egumenesc lângă clopotnița construită de Petru Rareș, întărind astfel apărarea și paza la cele trei porți. Între anii 1858 - 1859, s-au făcut o serie de reparații la Mănăstirea Tazlău care au condus la îndepărtarea ctitoriei voievodului Ștefan cel Mare de la forma sa inițială prin adăugarea unor “inovații” constructive.

Totodată, a fost refăcută pictura din interiorul bisericii, în vechea zugrăveală predominând culoarea roșie și decorul care amintea de dispunerea blocurilor de piatră din parament.

În anul 1879, se întrerupe viața monahală de la Mănăstirea Tazlău ca urmare a unui incendiu. Locașul a fost refăcut în anul 1894, iar biserica devenită parohie, servește cu prioritate nevoilor satului.

Clopotnița care a fost și ea distrusă de flăcări a fost refăcută în anul 1902, dar într-un stil influențat de arta rusească. Intrarea în încinta Mănăstirii se arcuiește sub turnul-clopotniță, situat la răsărit, iar în interior se mai păstrează urme ale casei Domnești și ale fostelor chilii.

Din anul 1990, biserica Sfântului voievod Ștefan cel Mare devine din nou mănăstire de monahi fiind astfel readusă la destinația ei inițială.

https://patrimonio.ro/

https://tazlau.mmb.ro/

https://doxologia.ro/